

- δηλαδή να υποκαταστήσει την εκτίμησή του για τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των υποψηφίων στην εκτίμηση της ΑΔΑ.
2. Στην περίπτωση που η επιτροπή προαγωγών, κληθείσα να προπαρασκευάσει τις αποφάσεις της ΑΔΑ, προέβη στη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής υπό μη κανονικές συνθήκες, εφόσον έλειπε η τελευταία έκθεση βαθμολογίας ενός των υπαλλήλων αυτών από τον ατομικό του φάκελο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, αφού εν τω μεταξύ περιελήφθη η έκθεση αυτή στον φάκελο, πληρούνται πλέον οι προϋποθέσεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, έστω και αν εκδόθηκαν ήδη ορισμένες αποφάσεις περί προαγωγής, αν η εν λόγω επιτροπή, διαθέτοντας για όλους τους ενδιαφερομένους τις ίδιες πληροφορίες όπως προηγουμένως, προβεί σε νέα συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των υπαλλήλων που έχουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής.
3. Όσον αφορά τα κριτήρια εκτιμήσεως που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση των υποψηφίων προαγωγής, πρέπει να τονισθεί ότι, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, πρέπει να συγκριθούν τα προσόντα των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και οι εκθέσεις για τους υπαλλήλους αυτούς, για να τηρηθούν οι απαιτήσεις της εν λόγω διατάξεως. Επομένως, η επιτροπή προαγωγών, στην εκλογή στην οποία καλείται να προβεί για να προετοιμάσει την απόφαση της ΑΔΑ δυνάμει του ίδιου άρθρου, δεν υποχρεούται να στηριχθεί μόνον στις εκθέσεις βαθμολογίας των ενδιαφερομένων, αλλά μπορεί επίσης να θεμελιώσει την κρίση της σ' άλλες πτυχές των προσόντων των υποψηφίων, όπως σε πληροφορίες που αφορούν την υπηρεσιακή και προσωπική τους κατάσταση, οι οποίες μπορούν να σχετικοποιήσουν την εκτίμηση που στηρίζεται μόνο στις εκθέσεις βαθμολογίας.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 25ης Νοεμβρίου 1993 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-89/91, T-21/92 και T-89/92,

X, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον Lucas Vogel, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Paul Mousel, 8-10, rue Mathias Hardt,

προσφεύγουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Gianluigi Valsesia, κύριο νομικό σύμβουλο, και την Ana Maria Alves Vieira, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Nicola Anneschino, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, την ακύρωση της αποφάσεως της επιτροπής προαγωγών περί μη εγγραφής της προσφεύγουσας στον πίνακα των υπαλλήλων των πλέον αξίων για να τύχουν προαγωγής κατά την περίοδο του 1991, δεύτερον, την ακύρωση του σημειώματος του γενικού διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως, της 17ης Δεκεμβρίου 1991, που πληροφόρησε την προσφεύγουσα για την επανάληψη της διαδικασίας προαγωγής ως προς αυτήν, και, τρίτον, την ακύρωση των αποφάσεων περί προαγωγής στον βαθμό Β 3 που έλαβε η Επιτροπή για την περίοδο του 1991,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, Πρόεδρο, B. Vesterdorf και J. Biancarelli, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 15ης Σεπτεμβρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα είναι υπάλληλος του βαθμού Β 4 στην Επιτροπή. Δεν εγγράφηκε στον πίνακα, που δημοσιεύθηκε στο τεύχος 664 των *Διοικητικών Πληροφοριών* της 20ής Φεβρουαρίου 1991, των υπαλλήλων «που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι για να τύχουν προαγωγής» στον βαθμό Β 3, για την περίοδο του 1991.
- 2 Στις 17 Μαΐου 1991 η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ), με την οποία διαμαρτυρήθηκε για το ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) δεν την ενέγραψε στον εν λόγω πίνακα. Ισχυρίστηκε κυρίως ότι η έκθεση βαθμολογίας της για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1987 έως 30 Ιουνίου 1989 της κοινοποιήθηκε μόλις στις 18 Μαρτίου 1991 και έτσι δεν μπόρεσε να ληφθεί υπόψη ορθώς στο πλαίσιο της διαδικασίας προαγωγών για την περίοδο 1991.
- 3 Καθώς δεν έλαβε απάντηση επί της ενστάσεώς της εντός της προθεσμίας των τεσσάρων μηνών που ορίζει ο ΚΥΚ, η προσφεύγουσα άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου, στις 18 Δεκεμβρίου 1991, πρώτη προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό Τ-89/91 και με την οποία ζητούσε την ακύρωση της αποφάσεως περί μη εγγραφής της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν οι πλέον άξιοι για να τύχουν προαγωγής στον βαθμό Β 3 για το έτος 1991.
- 4 Εν τω μεταξύ, στις 17 Δεκεμβρίου 1991, ο γενικός διευθυντής προσωπικού και διοικήσεως είχε απευθύνει στην προσφεύγουσα σημείωμα με το οποίο την πληροφορούσε ότι η διοίκηση έκαμε δεκτή την ένστασή της και ότι, κατόπιν αυτού, θα αρχίσει εκ νέου η διαδικασία προαγωγών προκειμένου να ερευνηθεί το ζήτημα της εγγραφής της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής στον βαθμό Β 3 για την περίοδο του 1991.

- 5 Η επανεξέταση αυτή έγινε κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως της επιτροπής προαγωγών, η οποία πραγματοποιήθηκε στις 18 Δεκεμβρίου 1991. Μετά το πέρας της συνεδριάσεως αυτής, η εν λόγω επιτροπή αποφάσισε να μην εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα. Η Επιτροπή πληροφόρησε σχετικά την προσφεύγουσα με σημείωμα της 23ης Δεκεμβρίου 1991.
- 6 Τα πρακτικά της εν λόγω συνεδριάσεως έχουν ως εξής:

«Η επιτροπή προαγωγών συνήλθε στις Βρυξέλλες στις 22, 23 Ιανουαρίου 1991, στις 8 Φεβρουαρίου και στις 18 Δεκεμβρίου 1991.

Στις συνεδριάσεις μετέσχαν:

Πρόεδρος (...)

Μέλη εκπροσωπούντα την Επιτροπή (...)

Μέλη εκπροσωπούντα το προσωπικό (...)

Γραμματέας (...)

Ο πρόεδρος και τα μέλη έχουν στη διάθεσή τους τα ακόλουθα έγγραφα:

- μηχανογραφημένο πίνακα των υπαλλήλων που έχουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής·
- στατιστικές σχετικά με τις προαγωγές του 1990 (ΙΑ 653 της 21.1.1991)·

- νέα διαδικασία προαγωγών (ΙΑ 514 της 10.11.1986) και νέα προσόντα σταδιοδρομίας της 29.2.1990.
- πρακτικά της συνεδριάσεως της επιτροπής για την περίοδο του 1990.
- πίνακες των υπαλλήλων που προτάθηκαν το 1990 ανά ΓΔ/υπηρεσία που δεν έγιναν δεκτοί από την επιτροπή.
- πίνακες των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι για να τύχουν προαγωγής το 1990 και οι οποίοι δεν προήχθησαν.
- προτάσεις προαγωγών ταξινομηθείσες κατά ΓΔ/υπηρεσία.
- αριθμός των υπαλλήλων που έχουν τα τυπικά προσόντα προαγωγής και αριθμός των υπαλλήλων που προτάθηκαν ανά ΓΔ/υπηρεσία.
- διαθέσιμα κονδύλια του προϋπολογισμού για προαγωγές.

Συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 1991

Συνέχιση της συνεδριάσεως της Επιτροπής προαγωγών Β με θέμα ημερησίας διατάξεως την εξέταση ειδικού φακέλου στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών προς τον βαθμό Β 3:

X

Η επιτροπή προαγωγών, κληθείσα να επανεξετάσει τον φάκελο αυτόν, αποφασίζει, κατόπιν ακροάσεως του βοηθού της ΓΔ 1 και κατόπιν συζητήσεων να εγγράψει στα πρακτικά του την ακόλουθη ειδική μνεία:

“Η επιτροπή προαγωγών, κληθείσα να επανεξετάσει, στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών 1991 στον βαθμό Β 3 και υπό το φως νέων στοιχείων που περιήλθαν στη γνώση της (έκθεση βαθμολογίας 1987-1989 της ενδιαφερομένης και ένσταση R/103/91 της ίδιας, της 17ης Μαΐου 1991), τον φάκελο της Χ, εκτιμά, ενόψει του συνόλου του φακέλου αυτού, ότι δεν πρέπει να περιλάβει την Χ στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι να τύχουν προαγωγής στον βαθμό Β 3 για την περίοδο του 1991.

Η επιτροπή σημειώνει πάντως με ευχαρίστηση τη δέσμευση που ανέλαβε η ΓΔ 1 να περιλάβει τη Χ στον πίνακα των υπαλλήλων που θα προταθούν για προαγωγή στον βαθμό Β 3 για την περίοδο του 1992.

Η επιτροπή συμφωνεί εξάλλου να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στον φάκελο αυτό στο πλαίσιο της περιόδου προαγωγών από σταδιοδρομία σε σταδιοδρομία για το 1992.”»

- 7 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 21 Ιανουαρίου 1992, υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 114, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, η καθής προέβαλε ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής T-89/91 λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος της προσφεύγουσας να ασκήσει προσφυγή, μετά την ευνοϊκή απάντηση που έλαβε επί της ενστάσεώς της.
- 8 Στις 16 Μαρτίου 1992 η προσφεύγουσα κατέθεσε τις παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου.
- 9 Την ίδια ημέρα άσκησε δεύτερη προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-21/92, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο προαναφερθέν σημείωμα της 17ης Δεκεμβρίου 1991. Η καθής προέβαλε επίσης ένσταση απαραδέκτου κατά της προσφυγής αυτής.

- 10 Με έγγραφο της 16ης Μαρτίου 1992, το οποίο πρωτοκολλήθηκε στη Γενική Γραμματεία της Επιτροπής στις 23 Μαρτίου 1992, η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με την οποία προσέβαλε την απόφαση περί προαγωγής όλων των προσώπων που περιλαμβάνονται στον πίνακα των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Β 3, για την περίοδο του 1991, ο οποίος δημοσιεύθηκε στο τεύχος 107 των *Διοικητικών Πληροφοριών* της 6ης Ιανουαρίου 1992.
- 11 Η προσφεύγουσα έκρινε ότι οι αυτές αποφάσεις προαγωγών δεν εκδόθηκαν νομότυπα, αφού δεν περιλαμβανόταν το όνομά της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής στον βαθμό Β 3, ενώ η τελευταία έκθεση βαθμολογίας της, που αφορούσε την περίοδο 1987-1989, της κοινοποιήθηκε μετά τη δημοσίευση του πίνακα αυτού. Η καθυστέρηση αυτή εμπόδισε, κατά την προσφεύγουσα, την αντικειμενική σύγκριση των ουσιαστικών της προσόντων με εκείνα των υπαλλήλων που έτυχαν προαγωγής στον βαθμό Β 3.
- 12 Όταν στις 23 Ιουλίου 1992 απορρίφθηκε σιωπηρά η ένστασή της, η προσφεύγουσα άσκησε στις 22 Οκτωβρίου 1992 τρίτη προσφυγή, η οποία πρωτοκολλήθηκε με τον αριθμό T-89/92, ζητώντας την ακύρωση της απορριπτικής αυτής αποφάσεως.

Διαδικασία

- 13 Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 1993, το Πρωτοδικείο, τρίτο τμήμα, αποφάσισε τη συνεκδίκαση των υποθέσεων T-89/91, T-21/92 και T-89/92 προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και κατά τη συνδρίαση της 15ης Σεπτεμβρίου 1993 αποφάσισε, αφού άκουσε τους διαδίκους, να συνεκδικάσει τις εν λόγω υποθέσεις προς έκδοση κοινής αποφάσεως. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο έθεσε εγγράφως ορισμένα ερωτήματα στους διαδίκους όσον αφορά τη διεξαγωγή της διαδικασίας ενώπιον της επιτροπής προαγωγών. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Με διάταξη της 10ης Αυγούστου 1993 το Πρωτοδικείο αποφάσισε να εξετάσει τον Petit-Laurent, πρόεδρο της επιτροπής προαγωγών, ως μάρτυρα. Ο τελευταίος εξετάστηκε κατά τη συνεδρίαση.

Αιτήματα των διαδίκων

Υπόθεση T-89/91

14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση που υπέβαλε η προσφεύγουσα στις 17 Μαΐου 1991 κατά της απόφασεως περί μη εγγραφής της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως πλέον άξιοι να τύχουν προαγωγής στον βαθμό Β 3 κατά το έτος 1991.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

15 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

16 Κατά της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή.

Υπόθεση T-21/92

17 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο, από 17 Δεκεμβρίου 1991, σημείωμα του γενικού διευθυντή Προσωπικού και Διοικήσεως προς την προσφεύγουσα.

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

18 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

19 Κατά της ενστάσεως απαραδέκτου που προέβαλε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να απορρίψει την ένσταση απαραδέκτου ως αβάσιμη.

Υπόθεση T-89/92

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει τη σιωπηρή απόφαση, της 23ης Ιουλίου 1992, με την οποία απερρίφθη η ένσταση που υπέβαλε στις 23 Μαρτίου 1992 η προσφεύγουσα προς την ΑΔΑ, με την οποία προσέβαλε τις προαγωγές στον βαθμό Β 3 που αποφασίστηκαν για την περίοδο του 1991·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

20 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει την προσφυγή αβάσιμη·

— να κρίνει κατά νόμο επί των δικαστικών εξόδων.

Επί των υποθέσεων T-89/91 και T-21/92

- 21 Κατά τη συνεδρίαση η προσφεύγουσα, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, δήλωσε ότι θεωρεί ότι τα αιτήματα που προέβαλε στις υποθέσεις T-89/91 και T-21/92 έχουν «απορροφηθεί» από τα αιτήματα που προβάλλονται στην υπόθεση T-89/92.
- 22 Επομένως, διαπιστώνεται ότι πρέπει να καταργηθεί η δίκη επί των υποθέσεων T-89/91 και T-21/92 διότι κατέστησαν άνευ αντικειμένου.

Επί της υποθέσεως T-89/92

Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

- 23 Με την προσφυγή ακυρώσεως η προσφεύγουσα προέβαλε έναν μοναδικό λόγο, ο οποίος διαιρείται σε δύο σκέλη, αφενός μεν, στην παραβίαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ καθώς και των «εκτελεστικών διατάξεων που περιλαμβάνονται στην απόφαση της Επιτροπής της 21ης Δεκεμβρίου 1970, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της 14ης Ιουλίου 1991», καθότι η καθής αρνήθηκε να προβεί σε συγκριτική έρευνα των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής, αφετέρου δε, σε προδήλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 24 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι το γεγονός ότι η έκθεση βαθμολογίας της της κοινοποιήθηκε μετά την κατάρτιση του πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν οι πλέον άξιοι για να τύχουν προαγωγής, για την περίοδο του 1991, καθιστά παράνομο τον εν λόγω πίνακα. Παραπέμπει σχετικά στην απόφαση του Δικαστηρίου της 5ης Ιουνίου 1980, 24/79, Oberthür κατά Επιτροπής (Συλλογή τόμος 1980/II, σ. 229), και στην απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Δεκεμβρίου 1990, T-82/89, Margato κατά Επιτροπής (Συλλογή 1990, σ. II-735). Η προσφεύγουσα παρατηρεί επιπλέον ότι η απόφαση περί μη εγγραφής της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής συνιστά προδήλως πεπλανημένη εκτίμηση των ουσιαστικών της προσόντων, ενόψει ιδίως της άριστης εκθέσεως βαθμολογίας που της κοινοποιήθηκε.

- 25 Κατά την προσφεύγουσα, το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε να επαναλάβει τη διαδικασία προαγωγών και να επανεξετάσει μόνο το ζήτημα της εγγραφής της στον πίνακα των πλέον αξίων υπαλλήλων δεν εξαφάνισε την παρατυπία που έπασχε η διαδικασία προαγωγών για την περίοδο του 1991. Κατά την άποψη της προσφεύγουσας, η πλημμέλεια αυτή δεν μπορεί να διορθωθεί παρά μόνο με την επανάληψη της εξέτασεως όλων των φακέλων όλων των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, ώστε, σύμφωνα με το άρθρο 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ, να διενεργηθεί «συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής καθώς και των σχετικών εκθέσεων για τους υπαλλήλους αυτούς», εξέταση στο πλαίσιο της οποίας η προσφεύγουσα θα είχε ίσες ευκαιρίες με τους άλλους ενδιαφερόμενους.
- 26 Κατά την προσφεύγουσα, είναι αμφίβολο αν, υπό τις περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης, μπόρεσε να διενεργηθεί συγκριτική εξέταση των προσόντων της με τα προσόντα όλων των άλλων ενδιαφερομένων, έστω και *ex post*. Διευκρινίζει δε ότι, κατά τη διάρκεια συνεδριάσεως της ενδοϋπηρεσιακής επιτροπής που πραγματοποιήθηκε την 1η Ιουνίου 1992, ο νομικός της σύμβουλος τόνισε ότι η επιτροπή προαγωγών δεν στήριξε την επιλογή της μόνο επί αντικειμενικών κριτηρίων, αλλά επίσης επί θεμάτων σκοπιμότητας. Έτσι, αναφέρθηκε ότι, αφενός μεν, αν ευνοηθεί ένα τμήμα κατά τη διάρκεια ενός έτους, θα λάβει πιο λίγες προαγωγές το επόμενο έτος, αφετέρου δε, η μέση ηλικία των υπαλλήλων που εργάζονται σε ορισμένο τμήμα αποτελεί στοιχείο που υπεισέρχεται επίσης στην κρίση της επιτροπής προαγωγών. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει εξάλλου ότι κατά τη διάρκεια αυτής της συνεδριάσεως της ενδοϋπηρεσιακής επιτροπής φάνηκε ότι η πλειονότητα των αποφάσεων προαγωγής στον βαθμό Β 3 για την περίοδο 1991 είχαν ήδη εκδοθεί τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο του 1991.
- 27 Από τα στοιχεία αυτά η προσφεύγουσα συνάγει το συμπέρασμα ότι η καθής, πρώτον, δεν της επέτρεψε να μετάσχει στη διαδικασία προαγωγών για την περίοδο του 1991 υπό συνθήκες ίσων ευκαιριών με τους λοιπούς υπαλλήλους που εγγράφηκαν στον πίνακα των πλέον αξίων να τύχουν προαγωγής και δεύτερον δεν συνέκρινε τα προσόντα τους με τα δικά της.
- 28 Κατά την προσφεύγουσα, η έλλειψη συγκριτικής εξέτασεως των προσόντων της και της εκθέσεως βαθμολογίας της, κατά παράβαση των κανόνων του άρθρου 45 του ΚΥΚ, συνεπάγεται την ακυρότητα όχι μόνο των ατομικών αποφάσεων που ελήφθησαν ως προς αυτήν, αλλά επίσης και των αποφάσεων περί προαγωγής στον βαθμό Β 3 για την περίοδο του 1991 άλλων υπαλλήλων. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι αποφάσεις αυτές τη βλάπτουν, διότι η προα-

γωγή των υπαλλήλων αυτών εμποδίζει οριστικά τη συγκριτική εξέταση των ουσιαστικών της προσόντων με εκείνα όλων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής στον βαθμό Β 3 για το έτος 1991, υπό περιστάσεις που να εγγυώνται αυστηρά ίσες ευκαιρίες μεταξύ όλων των οικείων υπαλλήλων.

29 Η Επιτροπή αντιτάσσει στην επιχειρηματολογία αυτή καταρχάς ότι η προαναφερθείσα απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1991 θεράπευσε στην πραγματικότητα το ελάττωμα που έπασχε η διαδικασία προαγωγών σε σχέση με την προσφεύγουσα. Κατ' αυτήν, ορθώς «επανάλαβε» τη διαδικασία προαγωγών, ώστε να μπορέσει η επιτροπή προαγωγών, διαθέτοντας αυτή τη φορά την τελευταία έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας, να αποφανθεί ως προς την εγγραφή της στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίθηκαν ως οι πλέον άξιοι προαγωγής. Η επιτροπή προαγωγών μπόρεσε έτσι να εκτιμήσει, κανονικότητα, τα προσόντα της προσφεύγουσας. Ως προς τη συγκριτική εκτίμηση των προσόντων των υποψηφίων που είχαν ήδη εγγραφεί στον προαναφερθέντα πίνακα με τα προσόντα της προσφεύγουσας, η καθής θεωρεί ότι διενεργήθηκε καίτοι ex post. Πράγματι, κατ' αυτήν, έργο της επιτροπής προαγωγών ήταν να εκτιμήσει τα ουσιαστικά προσόντα της προσφεύγουσας σε σχέση με τα προσόντα των υπαλλήλων που είχαν ήδη εγγραφεί στον πίνακα.

30 Η Επιτροπή υπογραμμίζει επίσης, απαντώντας σε ερώτημα του Πρωτοδικείου, ότι, στην περίπτωση που αποφάσιζε η επιτροπή προαγωγών να εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα, η δε ΑΔΑ να την προαγάγει, το γεγονός ότι η απόφαση αυτή θα εκδιδόταν μετά τις άλλες αποφάσεις προαγωγών δεν θα προκαλούσε κανένα εμπόδιο από άποψη προϋπολογισμού, όσον αφορά τα διαθέσιμα κονδύλια για μια προαγωγή στον βαθμό Β 3, για την περίοδο του 1991. Το γεγονός ότι είχαν ήδη εκδοθεί τότε οι λοιπές αποφάσεις προαγωγών ουδόλως θα αφαιρούσε, κατά συνέπεια, από την προσφεύγουσα τη δυνατότητα να τύχει πραγματικής προαγωγής.

31 Η Επιτροπή υπογραμμίζει εξάλλου τη διαφορά μεταξύ της διαδικασίας διορισμού και της διαδικασίας προαγωγής, όπου το πραγματικό και νομικό πλαίσιο είναι διαφορετικό στις δύο περιπτώσεις. Προκειμένου για διαδικασία πληρώσεως κενής θέσεως είναι προφανές ότι η πλήρωση της θέσεως αυτής αποκλείει τον διορισμό στην ίδια θέση άλλου υπαλλήλου που ήταν υποψήφιος γι' αυτήν, προκαλώντας του έτσι, ενδεχομένως, ανεπανόρθωτη βλάβη. Κατόπιν αυτού, σε περίπτωση πλημμελείας, η ακύρωση παραμένει η μόνη λύση που μπορεί να

προστατεύσει τα δικαιώματα του θιγέντος προσώπου. Προκειμένου, αντιθέτως, για διαδικασία προαγωγής, αν διαπιστωθεί πλημμέλεια μετά το πέρας της και αν θεωρηθεί δυνατή, όπως εν προκειμένω, μια συμπληρωματική προαγωγή, η ΑΔΑ έχει τη δυνατότητα να θεραπεύσει τη ζημία που τυχόν υπέστη το πρόσωπο που κακώς αποκλείστηκε από τη διαδικασία.

32 Περαιτέρω, η καθής θεωρεί ότι η νομολογία τόσο του Δικαστηρίου όσο και του Πρωτοδικείου, ιδίως η προαναφερθείσα απόφαση Oberthür κατά Επιτροπής, και η απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, Τ-68/91, Barbi κατά Επιτροπής (Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-2127, σκέψη 36), αντίκειται στο αίτημα της προσφεύγουσας για ακύρωση των προαγωγών όλων των υπαλλήλων που προήχθησαν στον βαθμό Β 3 για το έτος 1991. Κατά την Επιτροπή, η απόφαση Oberthür κατά Επιτροπής καθιερώνει ακριβώς μια αρχή αντίθετη προς τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, δηλαδή την αρχή ότι η συνολική ακύρωση μιας διαδικασίας προαγωγών συνιστά δυσανάλογο μέτρο σε σχέση με τη ζημία που υπέστη το θύμα μιας πλημμελείας.

33 Η καθής αμφισβητεί, τέλος, τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας σχετικά με τα λεχθέντα στη συνεδρίαση της ενδοϋπηρεσιακής επιτροπής της 1ης Ιουλίου 1992 που αφιερώθηκε στην εξέταση της ενστάσεώς της. Πράγματι, οι εκπρόσωποι της διοικήσεως περιορίστηκαν, κατά τη διάρκεια της συνεδρίασεως αυτής, να εκθέσουν κατά τρόπο γενικό τις αρχές που διέπουν κάθε διαδικασία προαγωγής, αρχές οι οποίες στηρίζονται σε κριτήρια συγχρόνως αντικειμενικά, όπως η ηλικία ή η αρχαιότητα στον βαθμό, και υποκειμενικά, που αναφέρονται ειδικότερα στη συγκριτική εκτίμηση των προσόντων των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

34 Πρέπει να υπομνησθεί καταρχάς ότι από την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου και του Πρωτοδικείου προκύπτει ότι, για να εκτιμηθούν τα ουσιαστικά προσόντα που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πλαίσιο αποφάσεως περί προαγωγής κατά το άρθρο 45 του ΚΥΚ, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως και ότι ο έλεγχος του κοινοτικού δικαστή στο πεδίο αυτό πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν, ενόψει των στοιχείων που οδήγησαν τη διοίκηση στην εκτίμησή της, η τελευταία κινήθηκε εντός λογικών ορίων και δεν έκαμε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο. Το Πρωτοδικείο δεν μπορεί δηλαδή να υποκαταστήσει την εκτίμησή του για τα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα των υποψηφίων στην εκτίμηση της ΑΔΑ (αποφάσεις του

Δικαστηρίου της 23ης Οκτωβρίου 1986, 26/85, Vaysse κατά Επιτροπής, Συλλογή 1986, σ. 3131, της 4ης Φεβρουαρίου 1987, 324/85, Bouteiller κατά Επιτροπής, Συλλογή 1987, σ. 529· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönherr κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. II-63, και της 25ης Φεβρουαρίου 1992, T-11/91, Schloh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-203).

- 35 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει καταρχάς ότι από τη δήλωση της Επιτροπής, την οποία δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι διέθετε κατά τον χρόνο των επιδίκων περιστατικών κενές θέσεις για να πληρωθούν με προαγωγή στον βαθμό Β 3 για την περίοδο του 1991, έτσι ώστε, στην περίπτωση που αποφάσιζε η επιτροπή προαγωγών να εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα των υπαλλήλων που κρίνονται ως οι πλέον άξιοι προαγωγής, η τυχόν επακολουθούσα απόφαση προαγωγής δεν θα συναντούσε κανένα εμπόδιο από άποψη προϋπολογισμού. Επομένως, το ακυρωτικό αίτημα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι σε κάθε περίπτωση αβάσιμο, καθόσον αφορά το σύνολο της διαδικασίας και τείνει στην ακύρωση όλων των αποφάσεων περί προαγωγής που έχουν ήδη εκδοθεί και οι οποίες δεν εμπόδισαν, πράγματι, τυχόν προαγωγή της προσφεύγουσας.
- 36 Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η επιτροπή προαγωγών δεν ήταν καταρχήν σε θέση να προβεί, *ex post*, σε συγκριτική εξέταση των προσόντων όλων των υποψηφίων, ώστε να πληρωθούν οι προϋποθέσεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει περαιτέρω ότι τίποτε δεν επιτρέπει τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι η επιτροπή προαγωγών δεν ήταν σε θέση να προβεί καταρχήν σε τέτοια εξέταση *ex post*. Πράγματι, αν, αφενός, είχε τακτοποιηθεί εν τω μεταξύ ο φάκελος της προσφεύγουσας — όπως συνέβη εν προκειμένω — και αν, αφετέρου, η επιτροπή προαγωγών διέθετε, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 1991, τα ίδια πληροφοριακά στοιχεία για τους άλλους υποψηφίους με εκείνα που διέθετε κατά τις προηγούμενες συνεδριάσεις της, τίποτα δεν την εμπόδιζε να προβεί σε κανονική και εμπειριστατωμένη σύγκριση των ουσιαστικών προσόντων της προσφεύγουσας με εκείνα των λοιπών υποψηφίων των οποίων οι φάκελοι είχαν ήδη εξετασθεί.
- 37 Ήδη πρέπει το Πρωτοδικείο να ερευνήσει αν πληρώθηκε στην προκειμένη περίπτωση η τελευταία αυτή προϋπόθεση.

- 38 Πράγματι, εφόσον η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ότι η επιτροπή προαγωγών δεν προέβη, κατά τη συνεδρίασή της της 18ης Δεκεμβρίου 1991, στην κανονική έρευνα που απαιτεί το άρθρο 45 του ΚΥΚ, οφείλει το Πρωτοδικείο να εξακριβώσει την ακρίβεια αυτού του ισχυρισμού. Το Πρωτοδικείο διέταξε προς τούτο, σύμφωνα με το άρθρο 68 του Κανονισμού Διαδικασίας, την εξέταση ως μάρτυρα του Petit-Laurent, προέδρου της επιτροπής προαγωγών κατά την ημερομηνία των εν λόγω γεγονότων.
- 39 Από τη μαρτυρική κατάθεση προκύπτει ότι η συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου 1991 διεξήχθη σύμφωνα με το συνηθισμένο διάγραμμα των συνεδριάσεων της επιτροπής προαγωγών. Η επιτροπή αυτή προέβη στην ακρόαση εκπροσώπου του γενικού διευθυντή εξωτερικών σχέσεων που ήταν ο προϊστάμενος της προσφεύγουσας.
- 40 Από τη μαρτυρική αυτή κατάθεση προκύπτει επίσης ότι τα μέλη της επιτροπής προαγωγών είχαν άμεση πρόσβαση στους ατομικούς φακέλους και των 413 υπαλλήλων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής, συμπεριλαμβανομένων και των 85 υπαλλήλων που είχαν ήδη προαχθεί. Η επιτροπή είχε εξάλλου τα ίδια βασικά έγγραφα με εκείνα που είχε στη διάθεσή της κατά τις συνεδριάσεις του Ιανουαρίου και του Φεβρουαρίου 1991.
- 41 Ως προς τα στοιχεία που διέθετε η επιτροπή προαγωγών κατά τη συνεδρίασή της της 18ης Δεκεμβρίου 1991, ο Petit-Laurent ανέφερε τα εξής:

«Υπήρχαν εξάλλου πλέον εμπεριστατωμένα στοιχεία. Υπάρχει η εξέλιξη του φακέλου εν τω μεταξύ, ο οποίος περιείχε τις βαθμολογίες, τη βαθμολογία του 1985-1987 της X και τη νέα βαθμολογία του 1987-1989. Υπήρχαν, κατόπιν αιτήσεως της επιτροπής, οι πέντε εκθέσεις βαθμολογίας των πέντε υπαλλήλων που προτάθηκαν από τη Γενική Διεύθυνση Εξωτερικών Σχέσεων και υπήρχε, κατόπιν αιτήσεώς μου, μια συστηματική επεξεργασία των αντικειμενικών, ποσοτικών δεδομένων, των εκθέσεων βαθμολογίας των 85 προαχθέντων της περιόδου, που είχε καταρτίσει η γραμματεία της επιτροπής.

Επομένως, σχετικά ολοκληρωμένη τεκμηρίωση η οποία περιείχε εν πάση περιπτώσει και βασικά τα ίδια στοιχεία, όπως και στις προηγούμενες συσκέψεις της επιτροπής για την περίοδο του 1991.»

42 Στην ερώτηση του Πρωτοδικείου αν η επιτροπή, κατά τη συνεδρίαση της 18ης Δεκεμβρίου, προέβη πράγματι σε συγκριτική εξέταση των φακέλων, ο μάρτυρας απάντησε ως εξής:

«Για λόγους πρακτικούς η επιτροπή δεν εξέτασε του 413 φακέλους όλων των υπαλλήλων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής. Συγκεντρώθηκε (...) στους 85 φακέλους των προαχθέντων υπαλλήλων, καθώς και στους πέντε φακέλους των προταθέντων της ΓΔ 1, που κρίθηκαν ως οι πλέον σημαντικοί. Πρέπει να γίνει συσχέτιση, ως προς τα συγκρινόμενα προσόντα, μεταξύ της Χ και των λοιπών προακτέων.

Η επιτροπή συνήγαγε τα πρώτα συμπεράσματα της έρευνας αυτής, η οποία ήταν κατά την άποψή της ενδεικτική για τα συμπεράσματα που έπρεπε να συναχθούν από τη σύγκριση με όλους τους έχοντες τα τυπικά προσόντα προαγωγής, αφού οι προαχθέντες, δηλαδή καταρχήν οι καλύτεροι, ελήφθησαν κατά προτεραιότητα υπόψη καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της συγκρίσεως.

(...)

Είχα άλλωστε, βεβαίως, γνώση των πληροφοριών που αφορούσαν την έκθεση βαθμολογίας της Χ, η οποία είχε εννέα “άριστα” και πέντε “πολύ καλά”. Ήμουν επομένως απολύτως σε θέση να προσδιορίσω, μαζί με τους συναδέλφους μου της επιτροπής προαγωγών, τις ικανότητες της Χ σε σχέση με τις ικανότητες των λοιπών προταθέντων υπαλλήλων που είχαν τα τυπικά προσόντα προαγωγής και προήχθησαν (...).»

43 Όσον αφορά την ακρόαση του εκπροσώπου της Γενικής Διευθύνσεως Εξωτερικών Σχέσεων, ο μάρτυρας δήλωσε τα εξής:

«Η επιτροπή προαγωγών προσπάθησε να εκτιμήσει συγκριτικά τα προσόντα της Χ και των λοιπών συναδέλφων της, από δύο πηγές πληροφοριών. Πρώτη πηγή πληροφοριών, αυτή για την οποία έγινε ήδη λόγος, είναι η συγκριτική ανάλυση της εκθέσεως βαθμολογίας της Χ και των λοιπών συναδέλφων της. Αλλά υπήρχε μια άλλη πηγή πληροφοριών που έπρεπε να ληφθεί υπόψη,

ενόψει, θα έλεγα με κάποια εκζήτηση, της απόλυτης ιδιαιτερότητας της υπηρεσιακής καταστάσεως της X. Το θέμα αυτό απασχόλησε κυρίως τις συζητήσεις της επιτροπής, καθώς και τον διάλογο με τον βοηθό του γενικού διευθυντή.»

- 44 Ο μάρτυρας διευκρίνισε ακόμη ότι η επιτροπή προαγωγών έχει ως συστηματική πολιτική να ακούει τους εκπροσώπους των Γενικών Διευθύνσεων που έκαναν τις προτάσεις προαγωγής.
- 45 Στην ερώτηση βάσει ποιων κριτηρίων αποφάσισε η επιτροπή προαγωγών να μην εγγράψει την προσφεύγουσα στον πίνακα των υπαλλήλων των πλέον αξίων να τύχουν προαγωγής, ο μάρτυρας απήντησε ως εξής:

«Η επιτροπή προσπάθησε να συγκρίνει τα προσόντα της X και των λοιπών συναδέλφων που είχαν σειρά προαγωγής, για την περίοδο του 1991, βάσει δύο κριτηρίων σκέψεων.

Η πρώτη ήταν η σύγκριση, βάσει των εκθέσεων βαθμολογίας, των αντικειμενικών δεδομένων των ευχερέστερα συγκρινόμενων από τις εκθέσεις βαθμολογίας· τα μέλη της επιτροπής συγκεντρώθηκαν (...) στην κατάσταση των 85 προαχθέντων που έχουν ήδη προκριθεί και διακριθεί και στην κατάσταση των 5 προταθέντων. Το πρώτο αυτό στοιχείο ελήφθη υπόψη και οδήγησε την επιτροπή στη σκέψη ότι, συνολικά, η σχετική κατάσταση της X ήταν μάλλον ευνοϊκή, μάλιστα πολύ ευνοϊκή συγκρινόμενη με αυτή των 85 προαχθέντων και των 5 προταθέντων.

Η επιτροπή διαπίστωσε ότι μόνον οκτώ από τους 85 προαχθέντες είχαν βαθμολογία ίση ή ανώτερη από εκείνη της X και ότι, από τους πέντε προταθέντες από τη ΓΔ 1, μόνο δύο είχαν ανώτερη βαθμολογία και, από τους δύο προαχθέντες, μόνον ένας είχε ανώτερη βαθμολογία. Βάσει, δηλαδή, των αυστηρά ποσοτικών στοιχείων της εκθέσεως βαθμολογίας η επιτροπή οδηγείτο σε μάλλον ευνοϊκή κρίση για την εγγραφή στον πίνακα των πλέον αξίων προαγωγής.

Είναι προφανές ότι καμιά επιτροπή, ούτε βέβαια και η επιτροπή της παρούσας υπόθεσης, όπως και στις άλλες υποθέσεις, δεν αποφαινεται αποκλειστικά βάσει μαθηματικών δεδομένων (...). Πρέπει να διαπιστώσει καταρχάς ότι ένα πλήθος 411 προακτέων δεν βαθμολογείται από ένα μόνο πρόσωπο. Κατά συνέπεια, υφίσταται ευθύνη οριζοντίας κρίσεως που βαρύνει την επιτροπή πέραν των αποτελεσμάτων μιας αμιγώς μηχανικής ή μαθηματικής προσεγγίσεως.

Η επιτροπή χρειάστηκε επομένως να λάβει υπόψη μια άλλη σειρά πληροφοριών. Οι πληροφορίες αυτές αφορούσαν αυτό που χαρακτήρισα πριν από λίγο, επιλέγοντας τις λέξεις μου, ως απόλυτη ιδιαιτερότητα. Επιμένω στις λέξεις “η απόλυτη ιδιαιτερότητα της υπηρεσιακής καταστάσεως της X”, κατάσταση που χαρακτηρίζεται από ένα ψυχολογικό, ανθρώπινο, και τελικά ιατρικό συνειρμό, εντελώς ιδιαίτερο, που χαρακτηρίζει την ασυνήθη μορφή των σχέσεών της με το κοινοτικό της όργανο.

Η σκέψη αυτή κυριάρχησε στις συζητήσεις επί της υποθέσεως X. Μετά από πολλές ομόφωνες σκέψεις — και υπενθυμίζω ότι η επιτροπή αποτελεί όργανο ίσης εκπροσωπήσεως —, η επιτροπή συνήγαγε τα συμπεράσματα της συγκρούσεως των δύο αυτών σκέψεων: ευνοϊκό αποτέλεσμα της ποσοτικής αναλύσεως της εκθέσεως βαθμολογίας, απορία στον ψυχολογικό, ιατρικό, ανθρώπινο και κοινωνικό συσχετισμό.

Το συμπέρασμά της ήταν διπλό. Το πρώτο συμπέρασμα ήταν να σχετικοποιήσει την ευνοϊκή ενέργεια της βαθμολογίας που σε διαφορετικές περιστάσεις θα έπρεπε να οδηγήσει την επιτροπή να προτείνει την εγγραφή της X στον πίνακα των υπαλλήλων των πιο αξίων προαγωγής. Σχετικοποιήθηκε διά της χρονικής αναβολής, υπό την έννοια ότι η επιτροπή πρότεινε να μην εγγραφεί για το έτος 1991 η X στον πίνακα των πλέον αξίων προαγωγής, αλλά πάντως κατέγραψε και συνομολόγησε τη δέσμευση της Γενικής Διευθύνσεως να την προτείνει το επόμενο έτος. Υπήρξε διαδικασία παρακολουθήσεως σε δύο περιόδους της αρχικής αυτής δεσμεύσεως. Αυτό επαληθεύεται από το ότι φέτος η X προήχθη για την περίοδο του 1993.

(...)

Μ’ άλλα λόγια η επιτροπή αναγκάστηκε να συμβιβάσει το καθήκον της δικαιοσύνης έναντι της X και όλων των εχόντων τα τυπικά προσόντα προαγωγής και το καθήκον της αρωγής προ μιας αρκετά δραματικής ανθρώπινης περιπτώσεως. Συμβίβασε επίσης τις τυπικές απαιτήσεις του ΚΥΚ με την ανθρώπινη πραγματικότητα που δεν μπόρεσε να μη λάβει υπόψη.»

Ο μάρτυρας προσέθεσε ακόμη ότι κατά τη γνώμη του «η τωρινή υπηρεσιακή κατάσταση της X, το 1993, η οποία, πρώτον, προήχθη, δεύτερον, όμως έλαβε αυτεπαγγέλτως στις 17 Μαρτίου αναρρωτική άδεια, φωτίζει (...) τη δυσχερή ισορροπία την οποία η επιτροπή προαγωγών Β προσπάθησε να επιτύχει και να πραγματοποιήσει κατά τις συζητήσεις που διεξήγαγε τον Δεκέμβριο του 1991.»

- 46 Στην ερώτηση ποια ήταν τα αντικειμενικά δεδομένα που διέθετε η επιτροπή προαγωγών όσον αφορά την προσωπική κατάσταση της προσφεύγουσας, ο Petit-Laurent απάντησε ότι «(...) η κατάσταση της X ήταν απολύτως γνωστή στη διοίκηση, στους ιεραρχικά προϊστάμενους της, στην υγειονομική υπηρεσία και στον μεσολαβητή (...). Πρέπει να προστεθεί ότι η X, εξ ιδίας πρωτοβουλίας και επανειλημμένως, καταφανώς προσπάθησε να απευθυνθεί σ' όλους τους συναδέλφους της και στην ιεραρχία της, αρχής γενομένης από τον Πρόεδρο Delors, για την ιδιαίτερη κατάστασή της. Το έπραξε με πολύ μακροσκελείς ανοικτές επιστολές, η ανάγνωση των οποίων μου φαίνεται (...) ότι αρκεί για να χαρακτηριστεί η ιδιαιτερότητα της περιπτώσεώς της».
- 47 Βάσει αυτής της μαρτυρικής καταθέσεως, η οποία δεν αντικρούεται από τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι απεδείχθη επαρκώς κατά νόμο ότι η έρευνα, στην οποία προέβη η επιτροπή προαγωγών κατά τη συνεδρίασή της της 18ης Δεκεμβρίου 1991, διεξήχθη με όλη την επιμέλεια που απαιτείται για να τηρηθούν τόσο οι διατάξεις του άρθρου 45 του ΚΥΚ όσο και οι απαιτήσεις της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
- 48 Πράγματι, όσον αφορά τα κριτήρια εκτιμήσεως που έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά την εξέταση των υποψηφίων προαγωγής, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι, κατά το άρθρο 45, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του ΚΥΚ, αυτά είναι «τα προσόντα των υπαλλήλων που έχουν σειρά προαγωγής, καθώς και οι εκθέσεις για τους υπαλλήλους αυτούς» τα οποία πρέπει να συγκριθούν για να πληρωθούν οι απαιτήσεις της εν λόγω διατάξεως.
- 49 Επομένως, η επιτροπή προαγωγών, στην εκλογή στην οποία καλείται να προβεί για να προετοιμάσει την απόφαση που θα λάβει η ΑΔΑ δυνάμει του άρθρου αυτού, δεν υποχρεούται να στηριχθεί μόνο στις εκθέσεις βαθμολογίας των ενδιαφερομένων, αλλά μπορεί να θεμελιώσει επίσης την κρίση της σ' άλλες πτυχές των προσόντων των υποψηφίων.

- 50 Εν προκειμένω, από την προπαρατεθείσα μαρτυρική κατάθεση προκύπτει ότι η επιτροπή προαγωγών έλαβε υπόψη της, στο πλαίσιο της εκτιμήσεώς της, όχι μόνο τις εκθέσεις βαθμολογίας των υποψηφίων, αλλά και άλλες πληροφορίες που αφορούσαν την υπηρεσιακή και την προσωπική κατάσταση της προσφεύγουσας, πληροφορίες που μπορούσαν να σχετικοποιήσουν την εκτίμηση που στηρίζεται στις εκθέσεις βαθμολογίας και μόνο.
- 51 Ενόψει του συνόλου των στοιχείων αυτών και ιδίως της μαρτυρικής καταθέσεως του Petit-Laurent, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι κανένα στοιχείο του φακέλου δεν επιτρέπει να συναχθεί παραβίαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ ή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως εκ μέρους της επιτροπής προαγωγών — τα συμπεράσματα της οποίας αποτέλεσαν τη βάση της αποφάσεως της ΑΔΑ.
- 52 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή T-89/92.

Επί των δικαστικών εξόδων

Όσον αφορά τα έξοδα στις υποθέσεις T-89/91 και T-21/92

- 53 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 6, του Κανονισμού Διαδικασίας, σε περίπτωση καταργήσεως της δίκης, το Πρωτοδικείο κανονίζει τα έξοδα κατά την κρίση του. Όσον αφορά την υπόθεση T-89/91, από τον φάκελο προκύπτει ότι η κατάθεση της προσφυγής προκλήθηκε από την καθυστέρηση της Επιτροπής, η οποία δεν είχε διαβιβάσει εγκαίρως στην επιτροπή προαγωγών την έκθεση βαθμολογίας της προσφεύγουσας, για την περίοδο 1987-1989, και από την καθυστέρηση της Επιτροπής να απαντήσει στην ένσταση της προσφεύγουσας. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η Επιτροπή πρέπει να φέρει το σύνολο των δικαστικών δαπανών που αναφέρονται σ' αυτή την προσφυγή.
- 54 Όσον αφορά την υπόθεση T-21/92, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, με την προσφυγή αυτή, η προσφεύγουσα προσέβαλε την πράξη με την οποία η διοίκηση της γνωστοποίησε την απόφασή της να επαναλάβει τη διαδικασία προαγωγών, για να θεραπεύσει το ελάττωμα που έπασχε. Εφόσον η Επιτροπή έκαμε δεκτή έτσι, με την απόφαση αυτή, την ένσταση της προσφεύγουσας, η απόφαση αυτή ουδόλως μπορούσε να τη βλάψει. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι η προσφεύγουσα πρέπει επομένως να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα. Επομένως, κάθε

διάδικος πρέπει, στο πλαίσιο αυτής της προσφυγής, να φέρει τα δικά του έξοδα, σύμφωνα με τις συνδασμένες διατάξεις των άρθρων 87, παράγραφος 3, και 88 του Κανονισμού Διαδικασίας.

Όσον αφορά τα έξοδα στην υπόθεση T-89/92

- 55 Σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Κατά το άρθρο όμως 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους. Υπό τις περιστάσεις αυτές, πρέπει να κριθεί ότι κάθε διάδικος θα φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Καταργεί τη δίκη στις προσφυγές T-89/91 και T-21/92.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή T-89/92.
- 3) Η Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων στην υπόθεση T-89/91.
- 4) Κάθε διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα που αφορούν τις υποθέσεις T-21/92 και T-89/92.

García-Valdecasas

Vesterdorf

Biancarelli

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 25 Νοεμβρίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

R. García-Valdecasas